



У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дудіна Сергія Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 30 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“

м. К и ї в
26 вересня 2013 року
№ 41-у/2013

Справа № 2-44/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Головіна Анатолія Сергійовича – доповідача,
Гультая Михайла Мирославовича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дудіна Сергія Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 30 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Головіна А.С. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Дудін С.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 30 Закону, якою визначено коло членів сім'ї, які мають право на отримання пенсії в разі втрати годувальника, в аспекті питання, чи включає в себе поняття „непрацездатний член сім'ї“ дітей-учнів, студентів у віці від 18 до 23 років.

Необхідність в офіційній інтерпретації вказаних положень автор клопотання обґрунтовує, на його думку, неоднозначним їх застосуванням судами України, що призвело до порушення його конституційного права на достатній життєвий рівень.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 19 вересня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів

судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 19 травня 2010 року № 34-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційне звернення не навів фактів неоднозначного застосування положень статті 30 Закону.

Крім того, зі змісту конституційного звернення вбачається, що автор клопотання не визначив, у чому саме полягає порушення його конституційного права, а лише навів окремі положення мотивувальних частин рішень судів загальної юрисдикції, зокрема й за його позовними вимогами, які не підтверджують неоднозначне застосування вказаної норми. Автор клопотання також не конкретизував, щодо тлумачення яких саме положень статті 30 Закону, що містить вісім частин, він звернувся до Конституційного Суду України. За правовою позицією Конституційного Суду України невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції та законів України (Ухвала від 20 лютого 2013 року № 6-у/2013).

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим цим Законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Дудіна Сергія Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 30 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших

осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ з наступними змінами згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ